

**SAMENVATTING VAN DE IN HET VERZOEKSCRIFT AANGEVOERDE
MIDDELEN EN VOORNAAMSTE ARGUMENTEN**

I. PARTIJEN

Verzoekende partij: de STICHTING COMITÉ N65 ONDERGRONDS HELVOIRT
Zetel: 5268 EE Helvoirt (Nederland), Achterstraat 84
Vertegenwoordiger: LDR ADVOCATEN, met name mr. MALFAIT en mr. CROES
Verwerende partij: de EUROPESE COMISSIE

II. VOORWERP

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU en artikel 12 van de Aarhus-verordening van de beslissing van de Europese Commissie van 6 juli 2020 betreffende het verzoek van 12 maart 2020 tot interne herziening van het besluit tot afsluiting van het dossier CHAP (2019) 2512.

III. CONCLUSIES

De verzoekende partij verzoekt het Hof:

- de bestreden beslissing van 6 juli 2020 van de Europese Commissie te willen vernietigen;
- het dossier te willen terugsturen opdat de Europese Commissie het zou ontvankelijk verklaren;
- het dossier te willen terugsturen opdat de Europese Commissie het inhoudelijk zou beoordelen;
- de kosten van huidige procedure ten laste te leggen van de verwerende partij.

IV. MIDDELEN EN VOORNAAMSE ARGUMENTEN

Ter ondersteuning van het beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

1. Eerste middel: genomen uit de schending van artikelen 1 en 9, lid 2 en lid 3 van het Verdrag van Aarhus, artikel 216 VWEU, artikel 1, lid 1, d), artikel 2, lid 1, g) en lid 2 en artikel 10 Aarhus-verordening.

- De Europese Commissie oordeelt in de bestreden beslissing dat het verzoek tot herziening van verzoekende partij onontvankelijk is omdat dit verzoek betrekking zou hebben op een administratieve handeling gesteld door de Commissie als administratief toezichtsorgaan. Dergelijke handelingen zijn in artikel 2, lid 1, g) Aarhus-verordening uitgesloten van het toepassingsgebied van de herzieningsprocedure van artikel 10 Aarhus-Verordening. Deze beslissing is onwettig omdat het verzoek tot herziening betrekking heeft op een beslissing van de Commissie genomen in het kader van een klachtenprocedure, waarbij zij een louter interpretatief standpunt inneemt en aldus niet

optreedt als toezichtsorgaan (zoals bijvoorbeeld in een inbreukprocedure). De beslissing voldoet aldus wel aan de materiële scope van de herzieningsprocedure zoals voorzien in artikel 10 Aarhus-verordening.

- Daarenboven schendt de Commissie met haar beslissing tot onontvankelijkheid de doelstellingen van de Aarhus-verordening en het Aarhus-verdrag, in het bijzonder het waarborgen van een doeltreffende toegang tot de rechter in milieuaangelegenheden.
- *In ondergeschikte orde*, mocht toch geoordeeld worden dat op basis van artikel 2, lid 1, g) Aarhus-verordening een beslissing van de Europese Commissie naar aanleiding van een klacht, niet valt onder het toepassingsgebied van de herzieningsprocedure van artikel 10 Aarhus-verordening (*quod non*), dan moet geoordeeld worden dat artikel 10, juncto artikel 2, lid 1, g) Aarhus-verordening in strijd is met het Verdrag van Aarhus en bijgevolg bij wijze van exceptie van onwettigheid buiten toepassing moet gelaten worden.

2. Tweede middel: genomen uit de schending van artikel 5 Verdrag van Aarhus, artikelen 2 en 8 EVRM, artikelen 2 en 7 Handvest van de Grondrechten van de EU, artikel 3, derde lid, artikel 9, artikel 168, eerste lid en artikel 191, eerste en tweede lid VWEU, en de artikelen 6, 7, 23 en bijlagen III en XI, punt B Luchtkwaliteitsrichtlijn.

- De Europese Commissie gaat in de bestreden beslissing niet over tot een inhoudelijke beoordeling en miskent hiermee dat de Nederlandse overheid de luchtkwaliteit langs drukke wegen die bebouwde omgevingen doorkruisen (zoals bijvoorbeeld in Helvoirt), *steeds* beoordeelt op meer dan 10 meter van de wegrand waardoor de normoverschrijdingen van de luchtverontreiniging op deze locaties niet worden geregistreerd met de gekende gevaren voor de volksgezondheid tot gevolg. Deze praktijk is strijdig met bijlage III deel C van de Luchtkwaliteitsrichtlijn waarin de beoordeling van de luchtkwaliteit en de plaatsing van de bemonsteringspunten worden beschreven, in het bijzonder dat deze beoordeling dient te gebeuren op niet meer dan 10 meter van de wegrand *voor zover* dit mogelijk is.
- Hiernaast miskent de Europese Commissie ook dat de Nederlandse overheid de omgeving van Helvoirt kwalificeert als een buitenstedelijk gebied, terwijl er weldegelijk sprake is van een stedelijke omgeving, en aldus de verkeerde modellerings technieken worden toegepast. Dit heeft eveneens tot gevolg dat de normoverschrijdingen van de luchtverontreiniging onder de radar blijven.
- Verder miskent de Europese Commissie ook dat door deze onrechtmatige praktijk niet alleen geen overschrijdingen worden geregistreerd, maar dat bijgevolg ook voor de omgeving van Helvoirt nog geen Luchtkwaliteitsplan werd opgesteld hoewel de Nederlandse overheid hiertoe verplicht is op basis van artikel 23, punt 1, lid 1 van de Luchtkwaliteitsrichtlijn.
- Tot slot, miskent de Europese Commissie eveneens dat de Nederlandse overheid door deze onwettige praktijk, niet alleen het recht van elke unieburger op toegang tot correcte milieu-informatie aantast, maar ook het recht van elke unieburger op leven en een goede gezondheid.